4de. Jaargang. Curacao den 20n Augustus 1887. No 190.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden ƒl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10,—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50, voor elken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*. — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre, 39 Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10.— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, ƒl 0,50, cada regel mas ƒl. 0,07½.

De Verzoeningsquaestie.

—o—

De *Nazione*, een anti-clericaal blad, dat te Florence verschijnt bevat onder dezen titel eenen brief van Fazzari, dien het met de volgende beschouwingen bij zijne lezers inleidt:

Wij hebben de meening nooit betwist, dat Italië door eene goede verstandhouding met den Paus eene groote macht zou kunnen verkrijgen, zelfs hebben wij de vrees te kennen gegeven, dat deze macht zoo groot zou kunnen schijnen, dat zij voor de vreemde gouvernementen eene reden tot bezorgdheid werd; terwijl wij terzelfder tijd den levendigen wensch uitten om de moeilijkheden en hinderpalen tegen deze goede verstandhouding uit den weg geruimd te zien. Maar wij hebben altijd gemeend en wij meenen nog, dat het zeer moeilijk zal gaan om, buiten de grenzen in de Waarborgenwet vastgesteld, een middel te vinden [en de tijd alleen zal dit wellicht aanwijzen] dat aan het Opperhoofd der Kerk als Souverein eene grootere vrijheid van handelen zou verleenen zonder inbreuk te maken op de nationale eenheid, het gezag van den Staat en de gewetensvrijheid der burgers.

Wij ontkennen evenmin, dat het grootste gedeelte der Italianen vurig verlangen naar het ophouden van den strijd tusschen Kerk en Staat: dezen om de angstvalligheden van hun verontrust geweten in overeenstemming te brengen met het ideaal van het éene Vaderland; anderen omdat zij medegevoerd worden door den tijdgeest, die beurtelings afbreekt en opbouwt, of door Vaderlandsliefde gedreven, die hun een Italië voorstelt, groot en machtig door de goede verstandhouding tusschen volk, vorst en Paus. Maar, streven allen ook langs verschillende wegen naar hetzelfde doel, het staat vast, indien de nationale eenheid of de vrijheid, onder welken vorm zij zich ook moge openbaren, gevaar liepen geschonden te worden, dan zou de grootste uiteenloopendheid er het onmiddellijk gevolg van zijn.

De lezer versta ons wel: wij nemen deze bespreking alleen over, ten einde te laten uitkomen, hoe algemeen en populair het denkbeeld der verzoening in Italië is, zonder daarom de inzichten van het blad te deelen. Merkwaardig is overigens de verklaring van dit anti-clericaal orgaan, dat het de deelneming van de Katholieken aan de politieke verkiezingen die Fazzari in zijnen brief aanraadt, een onvoldoend middel vindt, om den vrede tot stand te brengen.

Maar niemand (vervolgt het Florentijnsche blad) doet ons eene oplossing van dit ernstige vraagstuk aan de hand. De herroeping van het voorschrift, volgens hetwelk de Katholieken noch kiezen, noch zich verkiesbaar stellen, kan de oplossing misschien voorbereiden, maar de oplossing is het niet; en wij zeggen: „misschien" want zoolang men het middel, tot vereffening der moeilijkheden en de oplossing van het vraagstuk, nog niet kent, zoolang kan deze herroeping het begin zijn veeleer van een strijd tot het uiterste dan van eene vriendschappelijke verzoening.

Hier laten wij den brief van Fazarri volgen onder hetzelfde voorbehoud, dat wij voor de beschouwingen van de *Nazione* hebben gemaakt.

Uit verschillende streken van Italië ontvang ik aanzoeken om de vereenigingen aan te moedigen, die de verzoening tusschen den Paus en de Monarchie voorstaan. Zelfs is mij een dergelijk voorstel gedaan, van uit Florence, in een merkwaardig artikel van de *Gazeta d' Italia*, geschreven door den heer Carlo Sestini. Ik van mijnen kant heb in 't particulier aan sommige der vrienden, die mij geschreven hebben, den weg aangewezen, die, in de praktijk, mij de eenige toeschijnt, welke tot het doel zal geleiden. En daar wij niet in het duister maar bij volle daglicht wenschen te handelen in alles, wat het onderworpen vredeplan betreft, zoo aarzel ik dan ook niet, mijne meening in het openbaar uit te spreken.

Ik geloof dan, dat men zeer gemakkelijk tot den verlangden vrede tusschen Kerk en Staat zoude geraken, indien Z. H. Leo XIII aan de geestelijke overheden last gaf bij de toekomstige algemeene politieke verkiezingen kandidaten te steunen, die openlijk de verzoening wenschen tusschen Kerk en Staat. De, tot nog toe, door het formulier „geen gekozenen en geen kiezers" aangeraden onthouding, heeft gedurende de laatste 17 jaren de onbekwaamheid der democratische partij tot het verrichten van iets groots voor vorst en vaderland volkomen bewezen; daarenboven heeft zij ten gevolge gehad, dat het verlangen met meer nadruk werd uitgesproken, dat de regeering de wettige uitdrukking van het werkelijke land mochte worden.

En dienaangaande zal koning Humbert, hoezeer hij het wensche, nooit een besluit nemen, tenzij het hem door de openbare meening duidelijk worde aangewezen; want sedert eenigen tijd is het in ons land niet langer de staatsman, die den grooten hoop verplicht zijne inzichten te volgen, maar het is de veranderlijke wil der menigte, overeenkomstig welken hij zich dient te gedragen.

Het is noodzakelijk dat de Paus-Koning, zijne politiek van toenadering en welwillendheid tegenover het éene Italië voortzettende, zijne bevelen geve voor de toekomstige verkiezingen. Ik ben er zeker van, dat wij, als dit gebeurt, eene groote meerderheid in de Kamer zullen verkrijgen, die de verzoening tusschen Kerk en Staat wil, en dit zoude de dageraad zijn eener nieuwe grootheid voor het land en voor de monarchie, die, op deze wijze, in de raadskabinetten van de eerste mogendheden van dit werelddeel met eerbied zou ontvangen worden. Het is dus tijd eens ernstig aan de toekomst te gaan denken van ons land, dat reeds zoovele offers van bloed en geld gebracht heeft en nog brengt. En dewijl koning Humbert, ter oorzake van de politieke richting zijner raadslieden, de politiek, die het best aan de belangen en de vurige wenschen van geheel Italië beantwoordt, niet kan aanwijzen, zoo staat het aan den Paus-Souverein er het initiatief toe te nemen en den Katholieken te vergunnen ter stembus te gaan, elkander bezielend door Zijn gezaghebbend en geëerbiedigd woord.

Het land en de monarchie zouden er Hem allerdankbaarst voor zijn; want, eenmaal vastgesteld, dat de verzoening beteekent, dat geen enkelen meter van ons land niet tot Italië behoore (non sia Italia), kan men zeker zijn, dat Italië's kracht en grootheid er veel bij zouden winnen.

En als dit het glorierijk doel is dezer eensgezindheid, dan is de aanvaarding van het middel, dat ons tot dit doel zal leiden, zeker in alle opzichten Leo XIII waardig, wiens hooge wijsheid en groote vaderlandsliefde algemeen bekend zijn.

Na den *Osservatore Romano*, bevat ook de *Moniteur de Rome* weder een merkwaardige beschouwing over de Romeinsche Quaestie of de verhouding tusschen het Pausschap en Italië. Ook de *Moniteur* klaagt er over dat sommige Italiaansche bladen den zin der jongste Allocutie verwringen en zich verbeelden, dat de verzoening zou moeten gebaseerd zijn op een onmogelijke onderwerping aan het *statu quo*. Ook zelfs wanneer men vooraf de Waarborgenwet wil wijzigen, zooals sommigen in overweging geven, zou de Paus daarbij niet minder afhankelijk blijven van toevallige politieke stroomingen; terwijl hij daarentegen in Zijn Allucutie duidelijk heeft verklaard, "van niemand afhankelijk" te willen zijn.—Daar zijn er, zegt de *Moniteur*. die het veranderen der Waarborgenwet in een "internationaal protectoraat" aanprijzen, zoodanig dat de Paus niet langer onder de "bescherming"

FEUILLETON.

MISION CATOLICANAN NA AFRICA.

CARTA di Monsenjor Lavinhac, Obispo di Pacando, Vicario Apostólico di Nyanza, na Sociedad di propagacion di Fé.

(*Fin*).

Desesperar di mira nan unica speransa bula, e mucha balentenan a bisa e bordugoe:

„Pakiko bo no ta mata nos? Nos ta Cristian, mes cos koe esnan koe boso a kaba di mata; nos no a nenga nos religion; lo nos no nengé nunca! No tin necesidad di warda nos te despues."

Mkadjanga tabata surdoe pa nan pidimentoe. Podisé Dios no tabata kier, pa circunstancianan di fin valeroso dje trinta-i-un pagenan di Mouanga keda scondir, i p'esai el a inspira e bordugoe bieuw pa é spar e tres muchanan koe tabata testigo di nan morto glorioso. Nan a hiba nan atrobe na prizon.

Algun dia despues Mkadjanga a bisa rei, koe el a warda nan den speranza koe lo nan haja duda despues, ja koe nan no ta haja nan mas bau di influencia di nan mal companjeronan.

Mouanga a rabia coe n'é, ma sin ordoné pa mata nan. Dje manera-ai nan só a sobra dje mártir coe animo nan.

Un di nos Cristiannan, koe tambe tabata scohir pa moeha tera di Bouganda coe nan sanger, tabata moestra basta dia kaba furia di enemigonan di Dios. Esta: Mathias Mouroumba, koe tabata batisar dia 8 di Mei. El a moestré semper como un practicador exacto di religion, i é no tabata comprende, com un hende, hajando é riba bon camina, por hera mas. Despues di su bautismo é tabata biba na paz coe su mohé Cristian i su jioenan, i é mes tabata sinja nan catisasji i oracion; é tabata hoenga di ponedor di paz den un dje principal districtonan di tera. Nan a kohé den promé dianan di persecusjon. Nan a hibé cerca ministro, kende, tirando riba dje un bista di desprecio, a puntré:

„¿Ta Mouroumba esai? Ta é a tuma religion na e edad-ai?"

„Si ta mi," Mathias a respondé, „¿Pakiko bo ta resa?" ministro a puntré.

„Pasobra mi kier resa," Mathias a responde.

„Bo a manda toer bo mohénan bai; ta bo mes ta hasi bo cuminda?" Katikiro a puntré bofonando.

„Ta pa mi flacura o pa mi religion boso nan a trese mi dilanti huez?" Mathias tambe a puntra. Ministro, dirigiendo é na bordugonan a bisa: „Kohé i maté."

„Ta é koe mi ta desea," Mathias a responde.

„Bordugoenan," Katikiro koe a sintié ofendir pa tantoe constancia a grita, „bosonan kap su manoe i su pianan i despues ranca repi largoe di carni for di su lomba; rooste nan bau di su bista;" i sonriendo el a bisa acerca: „Dios lo scapé."

Mathias, koe a sintié ofendir te den profundo di su corason, mirando com Dios tabata insultar, a responde coe orguljo: „Si, Dios lo scapa mi; ma lo bo no mira di ki manera lo E hasié, pasobra lo E tuma mi ser racional cerca dje i solamente e mortal lo keda den bo manoe."

Mkadjanga a keré obligar di sigi exactamente e orden bárbaro di Katikiro.

Pa hendenan koe ta bin mira no strobé, el a hiba e Cristian sin miedoe na seroe di Savaridja.

Nan ta bisa koe Mathias tabata sigi bordugoenan, coe su manoenan marar i un cabuja na su garganta, coe paso liher i den su cara no tabatin sino alegria. Nan a hiba su amigoe Lucas Banabakinton, koe tabata batisar mes dia koe n'é i koe tabata mes bon Cristian koe n'é, pa mata huntoe coe n'é.

Na camina bordugoenan a contra un homber koe nan a corda, mi no sa pa kiko, koe ta Cristian, nan a maré sin ningun motibo pa bai maté huntoe coe Mathias i Lucas. Mathias a tuma parti p'é i el a bisa: „Mi conose esnan koe ta resa, largé bai, pasobra é no sa resa." E bordugoenan a lagé bai.

Ora nan a jega, Mkadjanga a kap manoe i pianan di Mathias afor, i el

van Italië, maar onder die van de gezamenlijke Mogendheden zou staan. Alsof daarmede iets gewonnen ware! Zou niet, op die wijs, zegt de *Moniteur*, de Paus even goed afhankelijk blijven? Zou hij niet de gevangene zijn van vele meesters tegelijk, of minstens van den sterkste, beurtelings van een Napoleon, van een Metternich, een Gortsjakof, enz?—En dan, zoo vervolgt het blad, ware zulk een toestand niet tevens vernederend voor Italië? Dat het denkbeeld eener internationale waarborging van andere Mogendheden uitga, is verklaarbaar; maar hoe Italianen zulks te berde kunnen brengen, dat kan de *Moniteur* niet vatten. Neen, zegt hij, als men redelijk en eerlijk wil zijn, moet men bekennen, dat er slechts één weg ter verzoening openstaat: *de werkelijke, de materieele souvereiniteit van den H. Stoel.*

En gesteld dat Italië die *noodzakelijke, tastbare geestelijke onafhankelijkheid* aan den Paus teruggeeft, behoeft daarom Italië's onschendbaarheid van grondgebied gevaar te loopen? Neen, geenszins; noch *materieel*, noch uit een *politiek* oogpunt. Immers, welk redelijk bezwaar kan er materieel in gelegen zijn, dat op een land van 28 millioen zielen een *hoekje* gronds worde vrijgelaten? Heeft ook thans Italië niet reeds zijn onafhankelijke vorstendommetjes [Monaco en San Marino], gelijk Duitschland zijn vrije steden heeft? En heeft men niet veeleer gezien, dat landen, die zulke autonomische eilandjes van vrijheid en fierheid wisten te eerbiedigen, zich ontwikkelden in voorspoed en glorie? En indien dit voor het verledene goed en feitelijk in het tegenwoordige nòg bestaat, kan datzelfde dan ook voor den Paus niet in de toekomst gelden?

Ook onder politiek opzicht zou Italië van zulk een regeling niets te duchten hebben. De bewering, dat vreemde Mogendheden in zulk een onafhankelijk grondgebied of vrijhaven troepen zou kunnen landen — alsof de Paus tegen Italië zou samenspannen — kan toch waarlijk niet ernstig gemeend zijn. De *materieele souvereiniteit* des Pausen beteekent geenszins een middel van heerschappij of uitwendige kracht, maar enkel een *waarborg* voor de *geestelijke onafhankelijkheid* gelijk dit dan ook in de Encycliek *Immortale Dei* duidelijk gezegd wordt. Italië heeft niets hoegenaamd te duchten van zulk een hoekje gronds zonder bewapening of middelen ter verdediging, waar alleen het geestelijke gerechtshof zou zetelen, en van waar het licht des Geloofs vrijelijk over de wereld zou stralen.

Wel verre van een aanleiding te wezen tot tweedracht of zelfs een bedreiging van Italië, zou deze geheiligde grond een nieuw bolwerk voor Italië zijn, gelijk eenmaal Leo de Groote door zijn verschijning den vijand ontwapende en, met Rome, tegelijk geheel Italië redde.

INGEZONDEN.

Wie verleden week onbevooroordeeld de tentoonstelling der voorwerpen, bestemd voor de *Vaticaansche Expositie*, bezocht heeft, hij moge Katholiek of anders gezind zijn, kan niet anders dan zeer tevreden en voldaan over de bekwaamheden en de toewijding van zoovele zijner landgenooten, huiswaarts gekeerd zijn. Men moet wel degelijk op de hoogte zijn van de moeilijkheden aan zulke hand- en kunstwerken verbonden, om de waarde er van ten volle te kunnen schatten en te beoordeelen. In het gebrek aan zulke kennis vindt dan ook de nuchtere bemerking van dezen of genen bezoeker zijn verklaring, *dat 't zoo iets gewoons en alledaagsch is.*

Men moet of door eigen ondervinding, of althans door oplettendheid op dien arbeid van anderen tot de overtuiging zijn gekomen dat bij de verschillende handwerken, bij het bloemenmaken, bij het inleg- en schildpadwerk of bij de photographie, gereedschappen alleen niet genoeg zijn om iets fraais, iets merkwaardigs voort te brengen of te vervaardigen. Op die wijze onderricht weet men te beseffen wat voor moeite en inspanning 't gekost heeft, wat al volhardende ijver en toewijding 't gevraagd heeft om die prachtige en kostbare verschillende soorten van handwerken, kunstbloemen en inlegwerk en zulke frappante photographieën, zooals dat alles op de tentoonstelling te zien was, te vervaardigen.

Vooral vraagt 't bewondering, die bedrevenheid om uit schildpad en goud zulke prachtige voorwerpen te bewerken en dat alles met behulp van zoo weinige en zelfs zoo primitieve of geimproviseerde instrumenten. De inzenders van de voorwerpen die ter bezichtiging uitgesteld waren, zijn, met uitzondering van drie Corporatie's, allen particulieren. Van de Corporatie's waren vertegenwoordigd: het pensionaat van Welgelegen door een paar reusachtige bouquetten met vazen, meerendeels uit schelpen gemaakt met kunstbloemen, die in alle opzichten prachtig en smaakvol en onberispelijk moeten genoemd worden; het Weeshuis der Katholieke Meisjes van Habay door zeer fijn tamboureer- en borduurwerk van sierlijke teekening en met harmonische kleurschakeering: het R. K. jongensweeshuis van St. Rosa door een uiterst fijn en accuraat uit kostbaar hout gedraaide hostiedoos, keurig en met wonderlijk geduld ingelegd met ivoor, schildpad, met goud, schelpen en paarlemoer.

Voorts hebben verscheidene Dames met elkander gewedijverd door de inzending van zeer fijn en soms zeer kostbaar borduur- en tamboureerwerk of andere handwerken en van kunstbloemen in was, uit schelpen of op doek.

Men moest waarlijk eerbied en bewondering gevoelen voor de bekwaamheid en het kunstgevoel van zoovele onzer landgenooten, als men feitelijk bewezen zag, hoe behendig en smaakvol zij hun gouddraad, de wol of het katoen, soms de enkele eenvoudige naald hebben weten te gebruiken tot het bewerken van kasuifels, stoolen, pallassen, corporaals, beursen, kelkdoekjes, sacristiedoeken of ander linnengoed, kussens, alben, superplus enz. enz. In alle vakken, waarvan wij voorwerpen zagen tentoongesteld, zijn er bepaald voorwerpen bij, die zelfs te Rome, de stad der kunsten, niet alleen niet onopgemerkt zullen worden voorbijgegaan maar zelfs met belangstelling zullen beschouwd en bewonderd worden.

Eere dus aan onze landgenooten die hun naam zoo roemvol hebben weten op te houden, eere vooral echter omdat zij door hun inspanning en moeite en kosten een bewijs hebben gegeven van hunne innige gehechtheid en toewijding en trouw aan den H. Stoel.

Wat wij gezien en bewonderd hebben is een openlijk blijk van belangstelling in het schitterend en heugelijk feest dat wij eerlang hopen te vieren ter eere van onzen H. Vader, die met recht om zijn zeldzame deugden en zijn edele hoedanigheden de geheele wereld over, wordt geacht en vereerd.

H.

STAND DER MAAN.

E. K. 26 Aug. 5 u. 45 min. P. M.

Opkomst der Zon:
25 Augustus 5 u. 48 min.

Ondergang der Zon:
25 Augustus 6 u. 12 min.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements Besluiten.

Curaçao, den 1[illegible]n. Aug. 1887.

Aan den maréchaussée S. H. *Wagenaar*, op zijn verzoek, met ingang van 1e September a. s., eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Bepaald dat de steeg, waardoor het op *Scharlo* alhier, beoosten het aan den Heer *Mozes Alvares Correa* zich noemende en schrijvende *Marius Alvares Correa* toebehoorend erf N° 25 gelegen, ook aan dien Heer toebehoorend erf en het mede aldaar gelegen erf N° 26 van elkander gescheiden worden, voortaan niet meer voor het publiek zal toegankelijk zijn.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

— Woensdag jl. zijn in de parochie S. Pedro te Westpunt 41 kinderen voor de eerste maal ter H. tafel genaderd.

NEDERLAND.

Een telegram van den 8sten dezer meldt:

"De Koning van Holland is ernstig ziek. Er heerscht groote bezorgdheid met betrekking tot de troonsopvolging."

BUITENLAND.

ITALIË.—In November a. s. zullen tusschen het Vaticaan en Portugal onderhandelingen worden aangeknoopt om in den Congo eene Katholieke hiërarchie in te voeren op dezelfde grondslagen als in Oost-Indië.

—Men schat de giften, door seminariën en kerkelijke colleges uit verschillende landen aan het hoofdcomité van het Romeinsche seminarie gezonden om bij gelegenheid van het gouden priesterfeest van Z. H. in de Vaticaansche bibliotheek een monument ter eere van den H. Thomas van Aquine op te richten, op meer dan 20,000 francs.

FRANKRIJK.— Het *Journal de Rennes* geeft eenige bijzonderheden omtrent de bezoeken, die de graaf van Parijs te Jersey van zijne royalisten ontving:

De tegenwoordige politieke toestand was natuurlijk het onderwerp van het algemeene gesprek. Verscheidene malen heeft de prins de gelegenheid gehad met evenveel duidelijkheid als vastheid zijne inzichten omtrent het regeeren voor te dragen. Zelfs de meest delicate vraagstukken zijn dikwijls besproken, en de prins heeft voor alle oplossingen gegeven, welke, tot een geheel gevormd, een waar regeeringsprogram zouden vormen. Het algemeen stemrecht, de macht der gemeente-besturen, de aanneming der begrooting, de vrijheid van onderwijs en vele andere punten zijn beurtelings behandeld. Het is hier de plaats niet om de verschillende oplossingen dier vraagpunten te vermelden, gaat genoemd blad voort. Zij kunnen overigens worden samengevat in dit gezegde van het manifest van 24 Juni 1885: „Voor een democratisch land is eene sterke regeering noodig." De prins behoudt zich overigens het recht voor, tot Frankrijk te spreken, wanneer hij

---

a laga rooste nan su dilanti. Nan a poné despues cara abau, i ranca carni for di su lomba koe tambe nan a rooste. Ma ni un kehamentoe e martirio horriblenan-ai no a ranca for dje Cristian su pechoe.

E bordugoenan tabata hasi toer kiko nan por pa stroba muchoe perdementoe di sanger, esta pa e mártir haja un agonia mas largoe i mas cruel. I esai nan a logra, pasobra nan a conta nos koe tres dia despues catiboenan koe a bai corta kanja i koe a pasa e lugar-ai, a tende un bos jama nan. Nan a jega cerca. E moribundo a pidi nan un poco awa; ma ora nan a mira e desgraciado koe tabata toer desfigurar, nan a hui, asina koe el a cumpli su sacrificio, mes cos koe su Meester Divino, sin ningun alivio i bau di dolor di mas terrible.

Nan ta bisa koe paharonan, koe ta masjá hopi na Bouganda, a spar su curpa koe nan a laga seca na solo. Nos mes no por a sigura nos dje hecho-ai, pasobra nos tabatin miedoe koe lo nos a hinca e neófitonan koe lo a conduci nos, den apuro. I Lucas, nan a bula su cabes afor.

Mientras bordugoenan tabata sentencia Mathias, un partida di bandido a bai na su cas pa cohe su mohé, su jioe i biennan, i toer Cristiannan koe tabata biba cerca dje. Bau dje Cristiannan tabatin un hoben, poco dia numa batisar, jamar Noë Monaggali. E tabata conocir tantoe pa su caracter suave como pa su devocion. Susjen Mkouenda tabata aprecié masjá pa su actividad den su trabau. Ma como é tabatin miedoe di ofende rei, el a entregué na bordugoenan i nan a hinké coe nan lanza.

Su ruman mohé tabata den coenucoe, i ora el a mira homber armar tabata bini, el a sconde i é no a sali sino despues koe nan a destrui i mata toer cos i koe nan a bolbe bai. E ora el a tende koe ta pa su religion nan a mata su ruman. El a corro tras dje bordugoenan, i ora el a contra nan, el a grita: "Boso a mata mi ruman pasobra é tabata resa; mi tambe ta resa, mata mi mes cos."

Nan toer a keda admirar di haja asina un ánimo den un mucha mohé asina mosa. Principalmente nan cabes, Mbougano, tabata sorprender; el a decidi di scapé p'é casa coe n'é. Ma el a declara koe lo é no acepta esai nunca. Si ta pa bondad natural ó pa supersticion, nos no sabi, ma Mbougano no a persisti. El a resolve mes di scapa honor dje mosa, i na lugar di entregué na rei koe lo a bendé, el a scondé i el a bin puntra nos koe lo nos no por refubié.

El a bisa nos koe el a cumpli coe orden di Kabaka contra su gusto, i koe é ta desea di por a duna nos su jioenan huntoe coe n'e Cristiannan koe é tabatin prisionero. Nos a acepta su proposicion: i na e momentoe ai ruman mohé di Noë tabata cerca un familia Cristian na un aldea chikitoe, koe tabata traha cerca mision, gradiciendo Dios koe El a tresé den un cas na unda tabata asina fácil p'é practica religion. E ta hasi di mama p'e jioe chikitoenan di Mathias, di cual esun di mas chikitoe tabatin apenas dos anja. Asina Providencia den Su bondad paternal ta wak riba huérfanonan dje mártir noble.

E desprecio pa morto koe Cristiannan a moestra, a admira rei, e bordugoenan i toer e paganonan masjá. Nan a bisa, koe nos ta pone esnan koe nos instrui den un suerte, for di cual nan no por saca nan mes mas, i koe ta hasi nan perde toer ilusion di bida, i haja gozo solamente den morto.

Un superior di tera, pa scapa su jioe mohé di un tal suerte, a tuma su refuhio na un medio mes cruel koe sin huicio. El a busca di hasié nenga su religion tantoe coe carinjo como coe amenasa. Mirando koe esai no tabata juda, el a kohe un cuchice i corta e mosa Cristian dipi den su cabes i na su curpa, bisando: E mal sinjansa koe nan a primi den bo, i e suerte na cual nan a mara bo, lo sali sigur p'e habrimentoenan-aki!"

A corre masjá sanger afor, ma e sinjansa i e suerte a keda aden.

Esakinan ta e particularidadnan, senjores, koe mi por participa boso awe. Lo mi sigi despues, segun koe mi informa nan....

Ricibi, senjores, siguransa di mi sintimentoenan di mas humilde i di mas afectuoso, coe cual mi tin honor di ta

Boso humilde servidor den Senjor

✝ Leo,

di congregación di misionnan di Algiers.

Obispo di Pacando
Vicario-Apostólico di Nyanza.

het oogenblik zal gekomen achten.

Ook generaal de Charette en tal zijner oudzouaven zijn door den graaf van Parijs ontvangen. De beroemde oud-kolonel van het Pauselijk leger vereenigde alle Pauselijke zouaven en vrijwilligers van West-Frankrijk, die den prins waren gaan bezoeken. Meer dan honderd zouaven waren aanwezig. In groepen verdeeld, onder bevel hunner oud-officieren, werden zij opgesteld in den tuin der buitenplaats, waar de graaf van Parijs zijn intrek had genomen, en generaal de Charette stelde ze den rechtmatigen koning van Frankrijk voor.

De graaf van Parijs had voor iedereen een beminnelijk woord over, terwijl hij hun gezamenlijk zijn dank betuigde voor de haast, die zij betoond hadden, om hem te komen bezoeken. Daarna formeerden de zouaven een halven cirkel. De graaf van Parijs, met den generaal naast zich, plaatste zich in hun midden en richtte hun eenige warme woorden toe, doordrongen van eene zichtbare ontroering. Bij het zien van zulke mannen voelde de prins zijn vertrouwen op de toekomst verdubbelen; hij wist, zoo ging hij voort, dat hij op hen kan rekenen: hij was gelukkig hun zulks te kunnen zeggen: er bijvoegende, dat, overal waar hij de roemrijke banier zou ontmoeten, welke de Zouaven met hun bloed hebben geverfd en onder welker banen zij met zooveel dapperheid voor de Katholieke Kerk en voor Frankrijk hebben gestreden, hij ze met eerbied en ontzag zou begroeten.

De prins verwijderde zich, terwijl de kreet: „Tot weerziens! in Frankrijk!" hem uit honderd krachtige mannenkelen naklonk.

—Naar het schijnt is de heele quaestie van het duel tusschen Ferry en Boulanger een comedie-spel. Nu melden de telegrammen weer dat het tweegevecht niet doorgegaan is. Men wil ook dat de oud-minister van Oorlog een brief geschreven heeft, waarin hij het gedrag van Ferry aan het oordeel van de openbare meening onderwerpt terwijl de pers wenscht dat de zaak aan een scheidsgerecht overgelaten wordt.

—Er wordt gemeld, dat Paul Deroulède, eere-voorzitter van de *Ligue des Patriotes*, die de begrafenis was gaan bijwonen van Katkoff, de anti-Pruisische redacteur van een der voornaamste bladen van Moscou, aan de grenzen gevangen werd genomen, omdat hij geen paspoort had.

DUITSCHLAND.— De *Politische Nachrichten* maken bekend, dat de heer Gregorowitch, ministerieel afgevaardigde, belast met de Russische districten aan de Pruisische grens te inspecteeren, heeft geconstateerd, dat de grenspalen op zoodanige wijze verplaatst zijn, dat een deel der Russische grens Pruisisch geworden is. De afgevaardigde heeft dadelijk een onderzoek ingesteld en zal een herstelling van de grens eischen.

—De Eerw. heer Fassbinder, een Katholiek godsdienst-onderwijzer aan de landbouwschool te Bitburg is uit zijne betrekking ontslagen, wijl hij gedurende de jongste verkiezingen voor den Rijksdag voor de Centrumspartij gewerkt heeft. Toen de school nog geen godsdienst-onderwijzer had, gaf het curatorium zich veel moeite er een te krijgen; thans zal wel geen enkel geestelijke meer naar deze betrekking willen soliciteeren: niemand zal zich er van willen onthouden om in zoo gevaarlijke tijden volgens zijne overtuiging openlijk op te treden. Voornoemde geestelijke heeft slechts *buiten* de school zich over de verkiezingen uitgelaten; dat zelfs wil het curatorium niet dulden.

Het beste antwoord op dit gedrag van het curatorium, waarin de landraad zeker de eerste viool speelt, dus raadt de *Germania* den Katholieken aan, zou zijn, dat de Katholieke ouders hunne zonen van de landbouwschool te Bitburg afnamen.

—Mgr. dr. Kopp, bisschop van Fulda, heeft uit Rome de ambtelijke mededeeling ontvangen, dat hij door den H. Stoel tot vorts-bisschop van Breslau benoemd is.

—Met goed gevolg werd een niewe operatie, de vierde, in de keel van den kroonprins gedaan. Op raad van dr. Mackenzie zal de prins zich naar Schotland begeven.

—De pers keurt het voornemen af om Kopenhagen te versterken. Zij beweert dat het in strijd is met de belangen van Duitschland, dat zich, in geval van een oorlog en van een verbond tusschen Frankrijk en Rusland, in de noodzakelijkheid kan bevinden, Denemarken in te lijven om zijne maritieme veiligheid te verzekeren.

RUSLAND.—Een belangrijk politiek bericht komt uit Rusland. Het is vastgesteld, dat czaar Alexander III zich het volgende jaar naar het midden van Azië zal begeven en met name naar Samarkand, de befaamde hoofdstad van Tartarije. Daar zal de czaar gekroond worden te midden der Mongoolsche en Tartaarsche volksstammen, welke aan Rusland onderworpen zijn.

De datum der plechtigheid zal worden bepaald, wanneer de spoorweg gereed zal zijn, die met wonderbare snelheid wordt aangelegd en die Midden-Azië met Europa in verbinding zal stellen.

Er moet nog de titel te kiezen vallen, die czaar Alexander bij die gelegenheid zal ontvangen om de onmetelijke uitgestrektheid van Rusland's gezag aan te duiden: hij zal waarschijnlijk zijn „*keizer van Azië*."

De kroning van koningin Victoria als keizerin der Indiën heeft klaarblijkelijk aanleiding gegeven tot dit plan, dat allerwaarschijnlijkst leiden zal tot buitengewone manifestatiën en waarvan de gevolgen zelfs aan de vooruitzichten ontsnappen der Staatslieden, wien het bekend was.

—De betrekkingen tusschen de groote Mogendheden laten oogenschijnlijk te wenschen over. Er heeft zich een Russisch-Fransche overeenstemming gevormd, welke zeer zeker haren grond vindt in de gemeenschappelijke belangen van Rusland en Frankrijk en Azië, doch die nog altijd door het werk der diplomatie achteraan gehouden is geworden. Thans is dit echter niet meer het geval: wij zien veel meer de beide machten in de Oostersche quaestie samengaan tegen het overige Europa.

Daarbij ontwikkelt de Russische regeering eene zeer krachtdadige werkzaamheid in de vernietiging van het Duitsche element door uitzettingen zoowel als door andere maatregelen van administratieven of handelspolitieken aard. Op de vraag, of Duitschland tot deze matregelen, waardoor ook de grensbetrekkingen zoo onverkwikkelijk mogelijk zijn geworden, daartoe grootendeels niet de aanleiding heeft gegeven door de uitzettingen van Polen, komt het hier niet aan, doch alleen op de daadzaak, dat de goede betrekkingen tusschen Duitschland en Rusland gevaar loopen. Het schijnt, dat Rusland in dit opzicht een geheel systematisch aangelegd plan doorzet, want volgens de *Schlesische Zeitung* is aan gene zijde der grenzen tegenwoordig een commissaris van het Russische ministerie aanwezig om de verhoudingen der daar woonachtige buitenlanders te onderzoeken en vast te stellen, in hoeverre de Russiche onderdanen door deze buitenlanders benadeeld worden. Het genoemde blad ziet echter in deze zending met recht niets anders dan een maatregel van anti-Duitsche strekking. Deze aanvallen op huishoudelijk gebied zijn, gelijk de *Hann. Courier* zeer juist opmerkt, gelijk betalingen op rekening aan eene vijandelijke strooming, die op zuiver politiek gebied haar doel niet bereiken kan.

ENGELAND.—In den laatsten tijd begint zich in het Vereenigd Koninkrijk weder eene strooming ten gunste van de *home-rule* te openbaren, voorzeker een gevolg van den voor de liberalen gunstigen uitslag der jongste verkiezingen. Een maand geleden zou het ontwerp tot agrarische hervorming voor Ierland, dat een opvolger is van de onderdrukkingswet van markies Salisbury, zonder aarzeling zooals het daar lag, zijn aangenomen, in weerwil zijner volstrekte onvolledigheid. Thans echter is het anders gesteld. Wel es waar wil de ultraconservatieve regeering de conclusiën niet aannemen van de door haar zelve uit conservatieven en dissident-liberales, die toch allesbehalve van verregaande teederheid voor de Iersche boeren worden verdacht, samengestelde enquête-commissie: in andere woorden, zij wil in haar *landbill* geen clausule opnemen, waarbij de algemeene herziening wordt bevolen der buitensporige pachten, die de boeren moeten betalen; — maar daartegenover verklaart het van nu af aan de clausulen te laten varen van het wetsontwerp, regelende de uitzetting der insolvabele pachters. Men had de regeering aangemerkt, dat deze beschikkingen, die als concessiën werden voorgesteld, in werkelijkheid den pachters hoogst nadeelig waren: het kabinet verklaarde zich dus bereid de desbetreffende alinea's uit haar ontwerp te schrappen.

—Volgens de *World* heeft de ontvangst der vorstelijke gasten te Windsor, bij gelegenheid van haar jubileum, aan koningin Victoria het bagatelletje van honderdduizend pond sterling gekost.

—De manoeuvres der vloot in het Kanaal hebben doen blijken, dat de kust niet voldoende beschermd is en dat men Londen gemakkelijk zal kunnen bereiken. Natuurlijk is men daarom ten zeerste ontsteld in Engeland.

—In het Lagerhuis beweerde de heer Sandys, dat Mgr. Persico, de Pauselijke afgezant, Ierland met een politiek oogmerk bezoekt, ofschoon het den schijn heeft dat de zending van den Prelaat is een onderzoek in te stellen met betrekking tot den godsdienst. Op deze bewering werd geantwoord, dat de regeering niets van eene dergelijke zending af weet, en dat Mgr. Persico het land als particulier bezoekt.

BELGIË.—De persoonlijke dienstplicht is verworpen!

Eere aan het Katholieke volk, de pers en de afgevaardigden, die zoo tegen het punt van het program der Loge hebben geijverd. Het land is dus voorloopig vrij van den ontzaglijk zwaren druk van dien hatelijken maatregel, welken men zelfs op de priesters had willen toepassen.

Een talrijk publiek woonde de zitting bij.

De heer Beernaert kwam terug op de verklaring, die hij den vorigen dag had afgelegd. Hij zeide, dat zijne redevoering, naar de artikelen der liberale pers te oordeelen, slecht op de linkerzijde is begrepen. Men kan hem niet van intrekking of achteruitwijken beschuldigen. Hij is, evenals het geheele kabinet, nog altijd voor den persoonlijken dienstplicht. Thans is het stemming: als het uur der hervorming niet geslagen heeft, zal het weldra slaan. De minister heeft toegegeven aan den wensch der tegenstanders van het voorstel. De verschillende partijen zijn het omtrent dit vraagstuk volstrekt nog niet eens. heeft de linkerzijde hierin het gouvernement ook haren steun toegezegd, de rechterzijde heeft zich nog lang niet bij dit systeem aangesloten.

Daarna trad de heer Coleart, Katholieke afgevaardigde van Yperen, op, die tegen den persoonlijken dienstplicht sprak.

De heer de Borchgrave, een voorstander van het algemeen stemrecht, sprak daarna vóór den dienstplicht.

Bij de stemming over het voorstel werd het beginsel van persoonlijken dienstplicht verworpen, en trok de heer d'Oultremont zijn ontwerp in.

De heer Beernaert schijnt dus de vaste overtuiging te hebben, dat het voorstel tot uitvoering van den persoonlijken dienstplicht vroeg of laat weder eens zal opgerakeld en.... aangenomen worden.

Generaal Pontus heeft in zijne redevoering een aan tal *desiderata* en verzachtingen aangeduid om de rechterzijde tot aanneming van het beginsel te verlokken. Daaronder meette hij ook in den breede het artikel uit, waarbij personen, die voor een jaar veroordeeld worden, wegens diefstal, misbruik van vertrouwen, oplichterij enz., geen toegang mogen hebben in het leger. Men ziet, hier was het te doen om den eerlijken burger te waarborgen, dat hij niet in de kazerne met allerlei gespuis en uitvaagsel zou behoeven om te gaan.

Hoewel de bedoeling van dit voorschrift goed was, heeft het groote nadeelen.

Een der Kotholieke bladen schrijft hieromtrent het volgende:

"Maar ziet, men mag vreezen dat er velen zijn, die zich voor een jaar zouden doen veroordeelen, en dit des te gemakkelijker, daar men hen al zeer spoedig in het publiek verontschuldigen zou, met te zeggen: „'t Was maar om van den dienst af te zijn."

Waarom niet? Daar zijn er wel, die zich verminken, de oogen bederven, die zich zelfmoorden om niet aan den hatelijken dwang onderworpen te worden.

Maar gesteld dat al de eerlijke burgers soldaat zijn in oorlogstijd— dan blijven wij met al het "schorremorrie" zitten. De goeden doodgeschoten, de schurken zijn vrij van alles en leven er vroolijk op los.

Een aardig wereldje!

De goeden worden kanonvleesch: de veroordeelden hebben het voorrecht om te blijven leven. De eersten kunnen zich troosten met de machtspreuk: „'t Is roemrijk te sterven voor het vaderland": de anderen zullen zeggen: „'t Is pleizieriger voor het vaderland te leven."

Veranderingen zijn geen verbeteringen — en dit leert ons alweer het harrewar onzer militaristen.

Daar is maar één zedelijk stelsel, en dat is het *vrijwilligersleger*, het *niemand gedwongen soldaat!*

ZWITSERLAND. — In een telegram, ontvangen uit Lucern, heet het:

„Zeventien huizen in de voorstad Zug zijn ingestort...." Zug echter is volstrekt geen voorstad noch van Lucern noch van eene andere plaats, maar de hoofdplaats van het Katholieke kanton van dien naam. De stad, een klein doch schoon plaatsje met ongeveer 400 inwoners, ligt aan een zeer diep meer, hetwelk zich uitstrekt tot den voet van den Rigi. Niet lang geleden waren er te Zug aan de oevers van dit meer schoone kaden aangelegd, waarop weldra nette huizen verrezen. Dinsdag nu zijn de kaden, die ofwel niet goed waren aangelegd of door eene aardverschuiving vernield zijn, ingestort en daarmede ook de huizen met hunne bewoners en geheelen inhoud in het meer verdwenen. De instortingen bleven den geheelen nacht voortduren en ook een dertigtal huizen in de nabijheid der kaden werden bedreigd, zoodat de bewoners ze in allerijl verlieten. Zeventien huizen waren des avonds reeds ingestort. Den volgenden morgen bedroeg haar aantal reeds veertig; waaronder drie tegelijk.

Tot de ingevallen huizen behoort eene herberg vol bezoekers, alsook het Zuricher hotel, een gebouw met vier verdiepingen, waarin echter gelukkig geene reizigers gelogeerd waren, en niet een twintigtal, zooals somige bladen meldden. Tijdens de redding volgden er nieuwe instortingen, die weder nieuwe slachtoffers maakten. Het gouvernementshuis wordt bedreigd. De archieven zijn naar het postkantoor overgebracht. De loop der treinen is gestaakt. De plaats der ramp is door een militair cordon afgezet. Het aantal slachtoffers wordt begroot op 100, waaronder Fransche en andere vreemdelingen. Dit is echter waarschijnlijk overdreven, daar vele personen, die men dood waande, zich aan de maire hebben laten inschrijven. Men weet het cijfer der omgekomen nog niet: 16 lijken waren volgens de laatste berichten reeds gevonden. Het eerste huis, dat instortte, sleepte zeven personen mede, waarvan niet één is teruggevonden. Men meent de oorzaak te moeten toeschrijven aan het ondermijnen van het benedengedeelte der stad door de uitgravingen voor de nieuwe kaden.

De geheele stad kampeert op de pleinen en straten. In 1356 werd Zug door eene dergelijke ramp getroffen.

VENEZUELA.— Generaal *Guzman Blanco* heeft het Presidentschap der Republiek op den 8n. dezer des

namiddags 5 ure overgedragen aan Generaal *Hermógenes López*, en is met zijne familie naar Europa via New York op den 10n. dezer vertrokken.

Het nieuwe Ministerie is als volgt samengesteld:

Binnenlandsche Zaken, *Gonzalez Guinán;* Buitenlandsche Zaken, *Diego B. Urbaneja;* Financiën, *Rójas Paúl;* Oorlog, *F. Carabaño;* Nijverheid, *J. R. Pachano;* Openbare Werken, *C. Castro;* Onderwijs, *Ortega Martinez:* Crediet, *M. Herrera.*

Generaal *Juan Quevedo* is tot Gouverneur van het Federale District en Dr. *R. G. Delgado* tot Secretaris-Generaal van den President benoemd."

Getrouwd.

John E. Dania

MET

Adela de Sola.

Algemeene Kennisgeving.

Curaçao 18 Augustus 1887.

John E. Dania en Echtgenoote

betuigen bij dezen hun oprechten dank voor de vele blijken van hartelijke deelneming door hen ondervonden bij gelegenheid van hun Huwelijk.

DE CURAÇAOSCHE PHOSPHAAT MAATSCHAPPY "ASCENSION."

Ter kennis der aandeelhouders wordt gebracht, dat het Bestuur besloten heeft, ingevolge art. 8 der Statuten, om 20 °/ₒ der aandeelen in te vorderen, en welke *vóór ultimo Augustus* a. s. behooren betaald te worden.

Curaçao 21 Juli 1887.

Namens het Bestuur
De Secretaris,
J. H. M. Ellis.

ANUNCIO

Directiva di UNION DI COMPANJEROE DI SAN HOSÉ ta pone na conocementoe di público, koe, di acuerdo coe Art. 10 di Reglamento Revisar di e Union-ai, aprobar pa disposicion di Gobiernoe di dia 24 di e luna-aki N° 207, el a establece aki un Sastrería i un Zapatería den Punda, Heerenstraat, Cas No. 60, (banda di *Casa Azul*) bao di nomber di LA UNION, i koe Senjores L. M. Rhode i Cornelis Doval tin toer poder pa dirigi i maneha e winkelnan-ai. Na mes tempoe Directiva ta participa, koe na LA UNION tin existente semper un surtido grandi di toer sorto di artículo nobo propio pa Sastrería i Zapatería.

Curaçao 28 Maart 1887.

President
D. Corsen.
Secretario
Aurelio Alvarez.

ADVERTENTIE

Het bestuur van de St. JOZEF-GEZELLEN VEREENIGING maakt het publiek bij deze bekend, dat het volgens Art. 10 van het Herzien Reglement dier Vereeniging, goedgekeurd bij Gouvernements beschikking van den 24 dezer maand N° 207, alhier een kleer- en schoenmakerij heeft opgericht in de Willemstad, Heerenstraat, Huis N° 60 [naast de *Casa Azul*], onder den naam van LA UNION, en dat de Heeren L. M. Rhode en Cornelis Doval volkomen gemachtigd zijn tot het besturen en beheeren daarvan. Tevens maakt het Bestuur bekend dat in LA UNION steeds een groote voorraad van alle soorten van nieuwe voorwerpen zal voorhanden zijn, die tot kleeren- en schoenmakerij vereischt worden.

Curaçao den 28 Maart 1887.

Namens het Bestuur
President
D. Corsen.
Secretaris
Aurelio Alvarez.

De Katholieke Illustratie.

MET HONDERDEN KEURIGE PLATEN

verschijnt in wekelijksche en maandelijksch uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vormen een boekdeel van 416 bladzijden in folio en geven een aangename en wetenschappelijk lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 21ste jaargang ingetreden:

Abonnementsprijs

per jaargang...... fl 3,60
franco............ „ 6,60 Holl. Courant.

Men abonneert zich voor een geheelen jaargang bij de Maatschappij

De Katholieke Illustratie,
's Hertogenbosch
of bij haar agent
Aurelio Alvarez.
(*Secret. der Union di San Hosé.*)

SINODO DIOCESANO DE STA MARTA

reunida en la Iglesia catedral el dia 29 de Junio de 1882 por el Illmo' Sr. Dr.

José Romero

Obispo de Santa Marta, Prelado asistente al Solio Pontificio etc.

fl 3.50

Librería de
A. Bethenconrt é hijos

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1887.	Caracas.	Valencia.	Philadelphia.	Caracas.	Valencia.	Philadelphia
Vertrekt van New York....	Juli 30	Aug. 11	Aug. 24	Sept. 3	Sept. 15	Sept. 28
Komt aan te Curaçao....	Aug. 6	18	31	10	22	Oct. 5
Vertrekt van "	9	20	Sept. 1	13	24	6
Komt aan te Pto. Cabello.	10	21	2	14	25	7
Vertrekt van " .	10	22	2	14	26	7
Komt aan te La Guayra..	11	23	3	15	27	8
Vertrekt van "	16	27	8	20	Oct. 1	13
Komt aan te Pto. Cabello	17	28	9	21	2	14
Vertrekt van "	17	29	9	21	3	14
Komt aan te Curaçao....	18	30	10	22	4	15
Vertrekt van "	19	31	12	23	5	17
en doet La Guayra aan.... om passagiers en mails in te nemen en te landen.	20	Sept. 1	13	24	6	18
Komt aan te New York....	27	8	20	Oct. 1	13	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao....	Juli 29	Aug. 10	Aug. 21	Sept. 2	Sept. 14	Sept. 25
Komt aan te Maracaibo....	30	11	22	3	15	26
Vertrekt van "	Aug. 5	17	28	9	21	Oct 2
Komt aan te Curaçao......	6	18	29	10	22	3

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

TE KOOP

BIJ

ELLIS & DANIA

OTRABANDA — WATERKANT.

Alle soorten van ijzer - koper - blik - en verfwaren; aarde - glas - en touwwerk; Hollandsch, Duitsch en Noorweegsch bier; Stolksche, Friesche en Edammer-kaas; Sigaren, Lijnolie etc.

EN

HET BEROEMDE

St. APOLINARIS WATER.

Revista del Mercado.

NEW-YORK, Agosto, 1887.

Azúcar. — (Mercado quieto).

Cuba-Mascabado	3¾	@	4¼
idem Contrífugo	4⅝	@	$5^3/_{16}$
Pt° Rico	4	@	4½
Aloe (Quieto.)		@	4
Brazilete.			
Delgado	20	@	25
Grueso	$ 25	@	30

Café. (Existencia 41,500 sacos. Mercado firme.)

MARACAIBO.			
Trujillo	17¼	@	18
Boconó	18¾	@	18¼
Mérida	18	@	12¼
Cúcuta	18	@	19
Clases extra	19½	@	20
SABANILLA. (Existencia 9,700 sacos. Mercado firme).			
Ordinario	17½	@	18
Regular	18⅛	@	18¼
Bueno	18⅜	@	18¾
Superior	18¾	@	19¼
Clases extras	19¾	@	20¼
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pto CABELLO. (Existencia 9,000 sacos. Mercado firme).			
Trillado	17½	@	18¼
Descerezado	19	@	20
CORO	17½	@	18
CIUDAD BOLIVAR	17¾	@	19
Bálsamo Tolú (Quieto.)	25	@	30
Bálsamo Copaiba	31	@	32¼
Cueros de chivo. (Firme.)			
Coro escojidos 1ª	55	@	
2ª	53	@	
3ª	35	@	
Maracaibo (Firme.)	27	@	
Rio Hacha sin los pequeños	50	@	
La Guaira	26	@	26½
Pt° Cabello	32¼	@	
Cueros de venado. (Buena demanda.)			
Orinoco		@	30
La Guaira		@	32½
Pt° Cabello		@	30
Cueros de Res. (Quieto.)			
Dulces La Guaira	14	@	14½
„ Pt Cabello	15¼	@	15½
Salados	11	@	15
MARACAIBO. (quieto.)			
Dulces		@	14
Salados	10	@	
SABANILLA, dulces	15¼	@	
Salados y salpresos	10	@	12
BOGOTÁ. sin escojer		@	17
RIO HACHA. sin escojer		@	11½
ORINOCO, sin escojer	15¼	@	
Pto. PLATA		@	12½
Caucho. (Quieto).			
Pará fino	81	@	82
„ ordinario	35	@	65
Cacao. (Quieto).			
Maracaibo	21	@	25
Carácas	17	@	18
Dividivi de Curazao.	$ 40.00	@	42.00
Maracaibo	35.00	@	40.00
Hueso. (por 2,000 lbs.)		@	15
Lana. (Quieto.)	9	@	10
Miel de Abeja. (Quieto.)			
de Cuba, por Galon en depósito	36	@	38
de St° Domingo „ „	32	@	33
Palo de Mora. (Sin demanda.)			
Maracaibo	15.00	@	
Sabanilla	16.00	@	17.00
Zarrapia. (Existencia 200,000 lbs.)			$ 1.00

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Londres está hoy á fr 25.22

Sobre Lóndres Letras Banqueras á	3 d		v $ @	4 86¼
id. „ „	„ 60	„	„ @	4 84
Sobre Paris, „ „	„ 3	„	frcs @	5 18¾
id. „ „	„ 60	„	„ @	5 20⅝
Sobre Hamburgo „ „	„ 3	„	M. @	95¼
id „ „	„ 60	„	„ @	95